

Nedsættelsen var højst forskellig. Tiden var netop i flere Henseender afpasset efter nogle af de Hensyn, det ærede Medlem her selv har nævnt. Jeg skal ganske kort gøre en lille Smule Rede for de Principper, hvorefter disse Nedsættelser fandt Sted.

For Stykgods blev Nedsættelsen paa de korte Afstande ca. 30 pCt., paa de længere Afstande ca. 20 pCt. — dér behøvede man ikke en saa stor Nedsættelse for at kunne konkurrere. Yderligere fremkom der en Nedsættelse ved, at man udregnede Taksten for de korte Afstande for hver enkelt Kilometer i Stedet for tidligere i Bælter paa 5 Kilometer.

For Vognladningsgods indførte man 7 Takstklasser i Stedet for som tidligere 4, og derved blev det ogsaa muligt at variere Nedsættelsen fra 20 pCt. for nogle Varer til ca. 33 pCt. for nogle af de groveste Varer. Og da nu de nedsatte Takster i alle Tilfælde blev mindst lige saa lave som de særligt nedsatte Industrietakster, kunde disse altsaa bortfalde.

For Kreaturtaksternes Vedkommende blev Grundtaksten pr. m² nedsat med 25 pCt., og der foretoges yderligere en Nedsættelse af de Plademaal i Kvadratmeter, for hvilke der regnes Fragt ved stykvis Forsendelse af flere Stykker levende Dyr. Styktaksterne for saadanne nedsattes herved med i alt 30 pCt. undtagen for Slagterisvin, som i Forvejen havde faaet en Nedsættelse paa 25 pCt.; de fik nu en yderligere Nedsættelse paa ca. 6 pCt.

Endelig blev der foretaget en Nedsættelse af forskellige Mindstefragter og Presenningeleje, Tillæg for lukket Vogn, Havnebanefragten, Taksterne for Køretøj paa egne Hjul og Taksterne paa Overfarten Kalundborg-Aarhus.

Det vil heraf forstaas, at for Stykgods var Nedsættelsen netop afpasset efter Afstanden og for Godsets Vedkommende efter Varesorterne i Henhold til de Erfaringer, man bl. a. gennem Fragtaalerne havde faaet i de senere Aar. Det var altsaa ikke en Nedsættelse som den, der fandt Sted i 1922, som var en almindelig generel Nedsættelse, og derfor kan det ærede Medlem ikke tage mine Ord i Landstinget i 1925 til Indtægt for sin Opfattelse.

Det, jeg mener at have foretaget, er, at jeg har skabt Forsendelsesvilkkaar, som er en Lettelse for Erhvervene, og Konkurrencevilkkaar for Statsbanerne, hvorved der er kommet mere Godstrafik, og dette har bidraget til, at de Personalereduktioner, som skulde finde Sted, er blevet i nogen Grad indskrænket.

Det ærede Medlem har endvidere udtalt, at de Personalereduktioner, som er foretaget, skulde medføre en ringere Vedligeholdelse af Banelegemet og Materiellet. Jeg tør forsikre det ærede Medlem om, at dette vil ikke blive Følgen, thi det, der er sket, er, at der er indført en mere effektiv Udnyttelse af Arbejdstiden og tillige sket visse Omorganisationer, hvorved der spares. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem kan være ganske rolig.

Det ærede Medlem Hr. Holstein var ogsaa inde paa en Del Betragtninger angaaende Statsbanerne og særlig angaaende Regeringens Rutebil- og Lastbil-Politik. Jeg vil her gerne straks sige, at den Politik, her følges, ikke alene er Regeringens, men det er den samlede danske Rigsdags. Afgiftsloven for Motorkøretøjer og den saakaldte Omnibuslov for Rutebiler blev jo i Foraaret vedtaget af Rigsdagen; for Afgiftslovens Vedkommende var Vedtagelsen ganske enstemmig, ganske vist var der nogle faa Stemmer mod Rutebilloven, men naar disse var imod, var det, fordi de paa-gældende mente, man burde fare endnu haardere frem mod Rutebilerne. Jeg vil mene, at det Tidspunkt, da disse Love blev vedtaget, havde været det rigtige til at drøfte disse Spørgsmaal. (Holstein: Da var jeg syg, Hr. Minister!). Det ærede Medlem synes at være glad ved, at Statskassen ved Vejloven i 1867 blev affastet for Udgifter til Vejnettet, og det mener jeg ogsaa var rigtigt. Det, som skete den Gang, var netop, at Vejudgifterne blev lagt over paa Brugene, og det vilde paa det Tidspunkt sige Ejendomsbesidderne, thi den Gang var Vejførselen nærmest af lokal Art. Senere har Automobilkørselen bevirket meget store Vejudgifter, og det, der er sket nu, er, at Merudgiften derved er forsøgt lagt over paa dem, der bruger Vejene, det vil sige dem, der har Køretøjerne; gennem adskillige Aar har Ejendomsbesidderne efter min Opfattelse været belastet med disse Udgifter i alt for høj Grad, men nu bliver dette Forhold i nogen Grad rettet derved, at Automobilerne, navnlig de svære Lastautomobiler, der hidtil har svaret for lidt i Forhold til den Merudgift, de har paaført Vejene, skal betale noget mere. Samtidig er Afgiften dog indrettet saaledes, at de, der kører meget, kommer til at betale mere end andre; det er ikke en konstant Afgift, der betales uafhængig af, om man bruger sin Vogn eller ej. Jeg kan ikke indse, at der i denne Forbindelse kan blive Tale om en eventuel Beskatning af Paketskibe eller Dampskibe, for de slider jo ikke paa Vejene